

§ 4. O każdej transakcji sprzedający i kupujący winien zawiadomić Zarząd targowiska, który wydaje kupującemu bydło kwit, zawierający imię, nazwisko, oraz adres kupującego i sprzedającego, datę zakupu, wagę i cenę. Kwit ma być oznaczony numerem porządkowym i stemplem.

Właściciel bydła rzeźnego, lub trzody chlewnej, sprowadzonych na targowisko nie dla sprzedaży (np. na postój), otrzymuje od Zarządu targowiska odpowiedni kwit, oznaczony numerem porządkowym i stemplem.

§ 5. Bydło i trzoda mogą być wyprowadzone z targowiska tylko po okazaniu kwitu, wydanego przez Zarząd targowiska i wyłącznie do rzeźni miejskiej w celu uboju.

§ 6. Nabywcy żywego towaru rzeźnego na targowisku nie mają prawa odsprzedać bydła lub trzody w stanie żywym i są obowiązani na własne imię i rachunek ubić je w rzeźni miejskiej.

To samo obowiązuje rzeźników, sprowadzających bydło i trzodę na własny rachunek i korzystających z targowiska tylko jako z miejsca postoju.

§ 7. Wzajemnie kwitu, otrzymanego przez nabywcę na targowisku, rzeźnia miejska wydaje zaświadczenie o ilości wiezionego na sprzedaż mięsa z zaznaczeniem numerów ćwierci. Zaświadczenie, w czasie transportu mięsa z rzeźni do miejsca rozprzedaży i w miejscu sprzedaży, wiozący winien pokazać na żądanie Władz.

Wykaz wypuszczonych z rzeźni ćwierci przesyła Zarząd rzeźni codziennie do Urzędu Walki z lichwą i spekulacją, oraz do Inspekcji Handlowej Magistratu.

§ 8. Mięso pochodzące z białego bydła w rzeźni miejskiej może być sprzedawane albo hurtem, w miejscu na ten cel przez Magistrat przeznaczonem albo detalicznie w jatce w każdym wypadku jedynie przez tę osobę, która odnośny towar nabyła i ubiła.

Do chwili wyznaczenia przez Magistrat innego miejsca, sprzedaż hurtowa może odbywać się czasowo w bazare przy ulicy Świętojerskiej i w halach miejskich przy ul. Koszykowej od g. 4 pp. do 7 w.

W razie potrzeby Magistrat może wyznaczyć inne lub dodatkowe godziny handlu.

§ 9. Mięso białe, przywożone do Warszawy, powinno być dowieszone bezpośrednio do hall przy ul. Koszykowej, a stamtąd, po dokonaniu oględzin sanitarno-weterynaryjnych, winno być przewiezione na miejsce sprzedaży hurtowej, wymienione w par. 8, lub do jatki detalicznej, albo też bezpośrednio do miejsca spożycia.

Poświadczenie oględzin, zawierające ponadto imię, nazwisko i adres osoby, która przywoziła mięso, oraz miejsce dostawy, winno być w ciągu transportu okazywane na żądanie władz i wręczone nabywcy.

Jeżeli mięso białe jest sprowadzone do Warszawy i przeznaczone dla właściciela jatki lub konsumenta, to w poświadczeniu, wydanem w hali przy ul. Koszykowej, winno być wyszczególnione jego imię, nazwisko i adres. Wykaz przywiezionych ćwierci stacja przywozowego mięsa w halach przesyła codziennie do Urzędu walki z lichwą i spekulacją, oraz do Inspekcji handlowej Magistratu.

§ 10. Hurtownikom wolno sprzedawać mięso rzeźnikom detalistom, posiadającym jatkę i konsumentom pośrednim, jak np. szpitalom, kooperatywom, restauracjom i zakładom masarskim.

Na każdą dokonaną sprzedaż hurtownik jest obowiązany wydać kwit, zawierający imię, nazwisko i adres kupującego i sprzedającego, datę kupna, cenę i wagę, oraz numer oznaczony przez rzeźnię na ćwierci sprzedanego mięsa. Kwity muszą być opatrzone numerem, a odpisy kalkowe kwitów przechowywane u hurtownika. Kwity winny być okazywane na każde żądanie władz.

§ 11. Detaliczną sprzedaż i mięsa mogą się zajmować jedynie wykwalifikowani rzeźnicy, którzy posiadają jatki z wyłączną sprzedażą mięsa i którym Magistrat udzielił stosownego pozwolenia.

§ 12. Rzeźnikowi-detaliście wolno odprzedawać mięso i tłuszcz, zdadne do spożycia, jedynie konsumentom i to na cele spożywcze.

§ 13. Przepisy powyższe dotyczą również handlujących podrobami mięsnymi.

§ 14. Wszystkie osoby, uprawnione przez Magistrat do handlu mięsem muszą zgłosić swe imię, nazwisko i adres (firmę), gdzie w Urzędzie walki z lichwą i spekulacją do dnia 31 grudnia 1919 r. otrzymają poświadczenie, które winni okazać na każde żądanie władz.

§ 15. Nadzór nad przestrzeganiem powyższych przepisów należy do funkcjonariuszów Urzędu walki z lichwą i spekulacją, służby handlowej Magistratu i organów bezpieczeństwa.

§ 16. Winni niezastosowania się do przepisów powyższego rozporządzenia będą karani, na zasadzie Dekretu Naczelnika Państwa z dn. 11 stycznia r. b., przez Urząd walki z lichwą i spekulacją 3-rymna w wysokości do 50.000 mk. lub aresztem do 3 miesięcy, oraz konfiskatą towarów.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze, z wyjątkiem przepisu, w par. 14 zawartego, obowiązuje od dnia 18 grudnia 1919 r.

Minister Aprobizacji: St. Śliwiński m. p.
Szef Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją:
L. Taszyński m. p.

ROZKŁAD ZAJĘĆ DLA POL. KONNEJ. (SEZON ZIMOWY OD 1 PAŹDZIERN. DO 1 KWIET.)

Zbiórka.	7 m. 30 rano 7 m. 30 do 9 rano czyszczenie koni, pojenie i karmienie.
Śniadanie.	9 rano — do 9 m. 30 r.
Patrol	9 m. 30 do 10 r. stodłanie i przygotowanie do wyjazdu 1—2 Sekcji od 10 r. do 12-ej w poł. od 12 do 12 m. 30 wycieranie koni.
Lekcja konnej jazdy lub ćwiczenia piesze.	od 10 r. do 12 w poł. od 12 w poł. do 12 m. 30 w poł. wycieranie koni.
Stajnie.	12 m. 30 w poł. pojenie i karmienie koni całego oddziału.
Obiad dla wszystkich.	1 po południu do 2 po południu.
Patrol.	1—2 Sekcji od godz. 2 po poł. do 4 po poł.
Zbiórka.	od 2 do 3 czyszczenie rzędu końskiego.
Stajnie.	od 3 m. 30 do 4 m. 15 po poł. czyszczenie koni. od 4 po poł. do 5-ej czy-

szczenie koni i rzędu końskiego jeźdźców z patroli popołudniowego.

Herbata dla wszystkich. 5 po południu.
Zbiórka dla 5 m. 30 po poł. pojenie, karmienie oraz wszystkich. pościółka pod konie.

Wykłady o obowiązkach i służbie policyjnej. od 6 m. 15 w. do 7 w. 3 razy tygodniowo.

Sezon letni. od 1 kwietnia do 1 października zajęcia w Oddziale rozpoczynają się od godziny 7 rano. Czyszczenie dla wszystkich koni w Oddziale od 4 do 5 po poł.

Policja konna będzie podzielona na 4 sekcje z jednym podoficerem na czele każdej z nich.

Podoficer ten będzie odpowiedzialnym przed oficerem zwierzchnikiem stojącym na czele za porządek, zdadność i czystość koni, a właściwie za wszystko dotyczące jego Sekcji. Oficer lub starszy podoficer powinien obejrzeć każdy patrol zanim go wyszle.

Sekcje na patrole będą wysyłane kolejno na zmianę. Wszystkie konie powinny być stopniowo przyzwyczajone do tłumów, ruchu ulicznego, tramwajów, orkiestr wojskowych i t. p.

Gdy policjant w patrolu znajduje się na szerokiej ulicy, powinien on jeździć po środku ulicy i bacznie na porządek ruchu ulicznego.

Powinien przytem zwracać specjalną uwagę na:
1) Wozy które powinny jechać wolno, oraz trzy-
mać się ściśle prawej strony ulicy,

2) Szybkość samochodów. Należy notować numer każdego samochodu jadącego z szybkością stanowiącą niebezpieczeństwo dla publiczności.

3) Należy niedopuszczać, aby jakikolwiek wehkuł tamował lub przeszkadzał prawidłowemu ruchowi innych pojazdów, czy to przez zbyt powolną jazdę czy też przez zatarasowanie drogi.

4) Policjant w patrolu powinien notować w notatniku wszystko co może zdaniem jego zagrazać bezpieczeństwu publicznemu naprz.: obrywające się tylni, gromy, uszkodzone bruki i t. p., aby następnie bezzwłocznie meldować o tem swej władzy.

Torując drogę dla pochodu, policja powinna spokojnie i grzecznie obchodzić się z tłumem. Należy być ostrożnym, aby nie stać się powodem do skrzywdzenia tłumy. Nigdy nie należy cofać konia na tłum. Nie należy nigdy niepokoić koni, gdyż stają się one wskutek tego płochliwymi i trudnymi do kierowania a nawet niebezpiecznymi.

Takt, grzeczność, spokój i stanowczość, są to najlepsze sposoby, aby z powodzeniem kierować tłumem.

UWAGA. Każdy policjant powinien starać się o jaknajlepszy wygląd powierzzonego sobie konia.

Staranne sprzątanie stajni, pojenie i karmienie koni jest konieczne, aby utrzymać konie w dobrym stanie.

Przy pojeniu należy pozostawić koniu jak najwięcej czasu do nasycenia pragnienia.

Należy uważać, aby żłób konia był czysty i codziennie wymyty.

Patrol zawsze powinien jechać stępą, a w każdym razie powoli.

Przed wprowadzeniem konia do stajni należy go przeprowadzać dopóki nie ochłodnie.

STATYSTYKA PRZESTĘPCZOŚCI STOLECZNEGO MIASTA WARSZAWY ZA LISTOPAD R. B.

Bandytyzmu	zameld.	24	wyp.,	wykr.	12
Zabójstw	"	8	"	"	4
Podpalen	"	8	"	"	5
Otrucia	"	11	"	"	8
Kradzieży przy pomocy podkopu	"	32	"	"	13
" z kas ogniow.	"	4	"	"	4
" z mieszkań	"	758	"	"	526
" ze sklepów	"	130	"	"	47
" ze strychów	"	72	"	"	24
" z piwnic	"	92	"	"	48
" kolejowych	"	19	"	"	9
" kieszonkow.	"	"	"	"	"
" w tramwajach	"	139	"	"	51
" koni i bydła	"	18	"	"	6
Przywłaszczeń	"	74	"	"	62
Handlu żywym tow.	"	"	"	"	"
Sutenerstwa	"	2	"	"	2
Sodomji	"	4	"	"	4
Zgwałceń	"	—	stwierdz.	"	1
Kazirodztwa	"	1	"	"	1
Sztuczni. poronieni	"	—	"	"	4
Falszerstw pieniędzy i papier. wart.	"	29	wykryto	"	4
" świadectw i pieczęci	"	71	"	"	70
" produkt. spoż.	"	4	"	"	4
Oszustw	"	81	"	"	63
Szantaży	"	19	"	"	14
Podrzuceń dzieci	"	26	"	"	7
Zaginień osób	"	2	"	"	1
Zbiegło z więzień	"	1	"	"	1
Samobójstw	"	—	"	"	17
Zwolnień od wojska	"	—	"	"	6
Paskerstwa	"	—	"	"	41
Potajemn. gorzein.	"	—	"	"	6
Lichwiarstwa	"	—	"	"	52
Włóczęgostwa	"	—	"	"	13
Dezercji	"	—	"	"	20
Paserstwa	"	—	"	"	29
Łapownictwa	"	—	"	"	13
Przekupstwa	"	—	"	"	17
Oporu władz	"	—	"	"	78
Zakłócenia spokoju	"	—	"	"	115
Krzywoprzysięstwa	"	—	"	"	—

PRZEDMIOTY ZNALEZIONE,

przechowywane przez Komendę Policji Państwowej m. st. Warszawy, a zgubione w ciągu ostatnich tygodni obejmują drobnymi kwotami mk. 338 fen. 15. Pieniądze te znalezione wraz z portfelami, torebkami i portmonetkami, przyczem liczba pierwszych wynosi 8, drugich 11 i trzecich 7. Największa suma wynosi mk. 107, najmniejsza fen. 52 oraz koron 90.

Z zagubionych przedmiotów nie odebrano: złotej obrączki, broszki, binokli z futerałem, papierosnicy, zegarka z dewizką, torebki z paszportem, płótna wiejskiego, 2-ch parasolek, czarnej muflki z rękawiczkami, rękawiczek, pary kaloszy, pasa, szala wełnianego, kołnierza damskiego (czarny), kołnierza damskiego (szary), kołnierza fokowego, skrzynki z drobiazgami wojskowymi, umywalki z napisem „Seksja techniczna” i walizki.

Nadto są do odebrania: szkolne listy pochwalne na imię Teodora Wolkstejna, papiery adjutanta Augustynowicza, świadectwo wojskowe Pakieturysa, karta wstępu Józ. Przybyszewskiego, kwit Pol. Kraj. Kasy Poż. na mk. 800, na imię M. Botkowskiego, książka służbowa № 1125, książeczka Kasy Oszczęd. № 331141 na imię Antoniny Grodeckiej i 3 zaświadczenia pracy, oraz książeczka członkowska № 418 na imię Kazimierza Głowackiego.

Wszystkie wyżej wymienione przedmioty oraz dokumenty, po udowodnieniu, odebrać można w biurze Komendanta Policji Państwowej m. st. Warszawy, Senatorska 12, w godzinach biurowych od 10 — 1 w południe.

KRONIKA.

Gospoda policyjna.

W wigilję świąt Bożego Narodzenia, w 14-ym Komisarjacie policji m. st. Warszawy odbyła się wspólna wila wszystkich funkcjonarjuszów połączona z uroczystością otwarcia lokalu gospody dla funkcjonarjuszów 14-go komisarjatu, urządzonej staraniem i kosztem „Kółka towarzysko-oświatowego pracowników 14-go komisarjatu policji m. st. Warszawy”.

Uroczystość zaszczycili swoją obecnością: główny komendant policji Henszel, zastępca jego p. Borzęcki, zastępca komendanta policji m. st. Warszawy p. Około-Kutak oraz starszy komisarz inspekcyjny, p. Brühl.

Po odśpiewaniu przez chór miejscowy „Roty” Konopnickiej, gości i zebranych funkcjonarjuszów powitał dłuższem przemówieniem komisarz tego komisarjatu, p. Lichentstajn, następnie zabrał głos zastępca komendanta głównego p. Borzęcki, wskazując w serdecznem przemówieniu obowiązki i cele policjanta w odradzającej się Polsce oraz wyrażając przychylne uznanie komendy dla kulturalnych dążeń zespołu pracowników.

Obchód cechował niezwykle serdeczny nastrój. „Kółko pracowników 14 komisarjatu” jest pierwszą organizacją w policji m. st. Warszawy, ma ona na celu podniesienie poziomu kulturalnego oraz zbliżenia się pracowników na gruncie pozasłużbowym. Przy Kółku istnieje chór, biblioteka, czytelnia gazet i bufet. Urządzenie gospody wykonane zostało wyłącznie przez członków Kółka.

PRZEWODNIK PO WARSZAWIE.

ALEKSANDER KRAUSHAR.

Pamiętkowe gmachy, kamienice i domy Warszawy.

(Notatka historyczna).

Na polaci Rynku, między Kamieniami Schodkami a ul. Celną do wybitniejszych pod względem historycznym kamienic należą: oznaczona Nr. 58 (hyp.), gdzie była ongi drukarnia i księgarnia Dufoura; Nr. 59 pod Fortuna, ongi Działottów, w końcu wieku XVIII doktora Czempieńskiego, miejsce urodzenia Klementyny Tańskiej; Nr. 60, ongi Gizów, z herbem owej rodziny; Nr. 61, kamienica holendrów Orlemusów, następnie Piusa Kicińskiego, z pięknie rzeźbionymi odrzwiami i datą liberacji (taczizwolenia od kwaterunku); Nr. 62, z figurą Chrystusa za szkłem; Nr. 63 Fortanów z literami J. H. S. i herbem; Nr. 64, ongi konfraterni literackiej, z dwoma podwórkami; Nr. 65, z tablicą kamienną z r. 1769 z inicjałami A. B. (Andrzej Byczkowski) i Nr. 67 i 68, ongi burmistrza Strubicza, z gankiem w dziedzińcu i datą 1616 r., wreszcie kamienica Nr. 69, klasztorkiem zwana, i wykuszem od ulicy Celnaj, z pięknymi arkadami w dziedzińcu, według tradycji — miejsce zamieszkania ks. Piotra Skargi.

Czwarta połać Rynku, od ulicy Celnaj i do S-to Jańskiej odznacza się kamienicą Nr. 35, ongi Gizów, z tablicą marmurową zawierającą kronikę posesji; Nr. 37, tak zwana kamienica złocista i Nr. 40, kamienica Majeranowska z głowami kamiennymi na drugim piętrze i z widokiem na okazałą wieżę kościoła po pijarskiego.

Z ośmiu uliczek wychodzących z Rynku Starego Miasta, dwie idą w kierunku Zamku Królewskiego; jedna Jezuitcka prowadzi na